

Resolució 926/2023, de 19 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 513/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Calonge i Sant Antoni

Informació reclamada: Informació relacionada amb la decisió municipal de destinar la Cala de la Belladona a platja de gossos.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La disposició addicional primera de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) i només supletòriament a l'LTAIPBG.

La persona reclamant té dret a tota la informació ambiental sol·licitada, en aplicació (preferent) de la LAIA, en concret del seu article 3 (que declara el dret de qualsevol persona a accedir a la informació ambiental en poder de les autoritats públiques) i de l'article 2.3 de la mateixa llei, que defineix en termes molt amplis què cal entendre per informació ambiental; així com en aplicació de l'article 18, en relació amb el 2.b, de l'LTAIPBG, reproduïts anteriorment, i que garanteixen el dret de les persones a la informació que es troba en poder de l'Administració.

Paraules clau: Ajuntament. Cala. Gossos. Protecció Mediambiental. Usos platges. Reclamació contra silenci. Estimació.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 28 de maig entra a la GAIP la Reclamació 513/2023, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 15 d'abril de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament: "L'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni ha fet pública la seva decisió de destinar la Platja Belladona a platja de mascotes. Davant d'això, i considerant l'interès natural i mediambiental d'aquesta platja,

autèntica joia del litoral fins ara protegida d'usos que la puguin degradar, interessa saber a la persona sotasignat la informació següent:

- Aquesta decisió parteix d'una demanda d'algun col·lectiu, entitat, empresa o associació? Si és així, identificar-lo d'acord amb les regles de transparència dels processos de presa de decisions.
  - Quin òrgan municipal ha pres la decisió, i amb el suport de quins partits polítics amb representació al consistori.
  - Ha estudiat l'Ajuntament l'impacte mediambiental d'aquest ús sobre la platja? Si és així, còpia de l'estudi; cas contrari, manifestació de la inexistència dels estudis.
  - Ha demanat l'Ajuntament prèviament a la presa d'aquesta decisió l'informe o el dictamen d'altres administracions o d'experts en la conservació i preservació del litoral o del patrimoni natural i mediambiental? Si és així, còpia dels informes o dictàmens; cas contrari, manifestació de la existència d'aquests informes.
  - Dimensionament i cost del servei de neteja d'aquesta platja, un cop sigui destinada a l'ús de mascotes.
  - Instal·lacions fixes o mòbils de mobiliari o serveis que comportarà aquest ús: descripció i cost.
  - Quines actuacions té previstes l'Ajuntament per garantir la preservació d'aquest entorn natural?
  - Vist l'impacte tan gran que aquesta decisió té sobre els veïns i veïnes del municipi, i, en general, l'afectació sobre el patrimoni mediambiental, quins han estat els canals d'informació i participació previs a la presa de la decisió que l'Ajuntament ha obert? Durant quin temps? On els ha fet públics? Qui hi ha pogut participar? Quin ha estat el resultat?
  - Quin és el procediment legalment previst per a l'aprovació d'una decisió com aquesta, des de l'inici de la valoració de la decisió fins a la seva publicació legal?."
3. La Reclamació presentada el 28 de maig de 2023 indica que no s'ha rebut resposta de l'Ajuntament a la sol·licitud d'accés a la informació i es fa constar expressament que "com a veí del barri de Treumal de Calonge soc persona afectada per aquesta decisió municipal".
  4. El dia 21 de juny de 2023 la persona reclamant desisteix del procediment de mediació.
  5. El 26 de juny de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment

administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. En data 28 de juny la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. En data 8 d'agost de 2023 la GAIP reitera el requeriment efectuat a l'Ajuntament, de petició d'informe i de l'expedient de la SAIP tramitada, sense que s'hagi rebut cap mena de documentació, a data de la Resolució present.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

Els antecedents 6 i 7 posen de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. En general, sobre la normativa aplicable i el dret d'accés a la informació ambiental

La disposició addicional primera de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que “l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei”. L'accés a la informació ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) i només supletòriament a l'LTAIPBG.

D'acord amb la doctrina constant d'aquesta Comissió (per totes, la Resolució 211/2017, de 27 de juny), tot i que la LAIA no prevegi expressament la possibilitat de reclamar davant un òrgan independent i especialitzat com la GAIP en cas de denegació d'accés, òrgan que –a l'igual que els seus homòlegs a nivell estatal i de les altres comunitats autònomes– encara no existia quan aquella llei es va aprovar, sembla clar que aquesta via addicional i voluntària de garantia existeix també en aquest àmbit, i que la GAIP posseeix competència per atendre les reclamacions que li vulguin fer arribar els ciutadans als quals s'hagi denegat accés a informació ambiental. La LAIA en cap moment no exclou aquesta possibilitat i la permet quan, al regular en el seu article 20 els recursos que es poden interposar contra les denegacions d'accés a informació ambiental, remet als recursos administratius previstos de forma general a la normativa de procediment administratiu comú “i altra normativa aplicable”. Entre aquesta altra normativa aplicable s'ha d'incloure la normativa de transparència, que preveu expressament la seva aplicació supletòria en matèria d'accés a informació ambiental, com s'ha vist, i que qualifica a la reclamació davant els nous òrgans de garantia que contempla (com la GAIP, a Catalunya) com a substitutiva dels recursos administratius d'acord amb l'article 112.2 LPAC (article 23.1 LTAIPBGE).

D'aquesta manera, la possibilitat de comptar amb una via addicional, voluntària, ràpida i gratuïta de reclamació, davant un òrgan especialitzat i independent com la GAIP, que no exclou el recurs contenciós administratiu posterior, sembla a més plenament coherent amb la finalitat última de la LAIA i de les directives de la Unió Europea que aquesta transposa: proporcionar les màximes garanties al dret d'accés a la informació ambiental com a instrument de protecció del medi ambient. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha comptat tradicionalment amb un règim d'accés especialment reforçat, no gaudís del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que l'LTAIPBG i l'LTAIPBGE reconeixen en cas que es vulgui accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública.

Sobre el dret de la persona física reclamant a la informació sol·licitada, l'article 3.1.a) LAIA proclama el dret de tothom "a accedir a la informació ambiental que obri en poder de les autoritats públiques o al d'altres subjectes en nom seu, sense que per això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu". I la informació ambiental és definida en els següents termes per l'article 2.3 LAIA: "tota informació en forma escrita, visual, sonora, electrònica o en qualsevol altra forma que veure's sobre les qüestions següents:

- a) L'estat dels elements del medi ambient, com l'aire i l'atmosfera, l'aigua, el sòl, la terra, els paisatges i els espais naturals, incloses les zones humides i les zones marines i costaneres, la diversitat biològica i els seus components, inclosos els organismes modificats genèticament; i la interacció entre aquests elements. (...)
- c) Les mesures, incloses les mesures administratives, com ara polítiques, normes, plans, programes, acords en matèria de medi ambient i activitats que afectin o puguin afectar els elements i factors esmentats a les lletres a i b, així com les activitats o mesures destinades a protegir aquests elements.
- d) Els informes sobre l'execució de la legislació mediambiental.
- e) Les anàlisis de la relació cost-benefici i altres anàlisis i supòsits de caràcter econòmic utilitzats en la presa de decisions relatives a les mesures i activitats esmentades a la lletra c".

4. Estimació de la Reclamació: sobre la informació sol·licitada i el dret a accedir-hi

A la vista dels preceptes recollits en el fonament anterior, està clar que la informació sol·licitada en la Reclamació present és informació ambiental i que, en principi, qualsevol persona té dret a accedir-hi. En el cas que ens ocupa no es tracta d'una entitat reclamant que hagi invocat una hipotètica condició d'interessada en el procediment o procediments sobre els quals demana informació, condició que reforçaria el dret d'accés que li garanteix la LAIA. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que l'article 2.2.b LAIA estableix que tenen la condició de persones interessades "qualssevol persones jurídiques sense ànim de lucre que compleixin els requisits establerts a l'article 23 d'aquesta Llei"; i aquest precepte preveu "els requisits següents: a) Que tinguin entre els fins acreditats als seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular. b) Que s'hagin constituït legalment almenys dos anys abans de l'exercici de l'acció i que exerceixin de manera activa les activitats necessàries per assolir els fins previstos als seus estatuts. c) Que segons els seus estatuts desenvolupin la seva activitat en un àmbit territorial que resulti afectat per l'actuació, o si escau, omissió administrativa".

Més enllà d'això, no sembla que concorri en la informació sol·licitada cap de les excepcions a la obligació de facilitar la informació ambiental previstes per l'article 13 LAIA; en tot cas, no consta que se n'hagi invocat cap dins del termini a què es refereix l'article 13.6 de la mateixa Llei, que és el previst pel seu article 10.2.c, és a dir: un mes com a termini general i, com a molt, dos, si així ho requereixen el volum i la complexitat de la informació sol·licitada.

Per tant, la persona reclamant té dret a tota la informació ambiental sol·licitada. Té aquest dret en aplicació (preferent) de la LAIA, en concret del seu article 3 (que declara el dret de qualsevol persona a accedir a la informació ambiental en poder de les autoritats públiques) i de l'article 2.3 de la mateixa llei, que defineix en termes molt amplis què cal entendre per informació ambiental; així com en aplicació de l'article 18, en relació amb el 2.b, de l'LTAIPBG, reproduïts anteriorment, i que garanteixen el dret de les persones a la informació que es troba en poder de l'Administració.

D'altra banda, hom podria pensar que el caràcter genèric o imprecís de la sol·licitud podria ser un motiu per a denegar o desatendre el dret d'accés a la informació. De fet, no ho ha al·legat en cap moment l'administració reclamada, ni tindria sentit que així ho fes. Nogensmenys, el que hauria d'haver fet l'Ajuntament a la vista dels termes genèrics en què es formula la sol·licitud de qualsevol informació ambiental en l'àmbit del Pla d'usos de les platges municipals, era demanar a la persona sol·licitant una major concreció de la informació a la qual volia tenir accés i ajudar-la (prestar-li assistència i assessorament) a aquests efectes. A això fa referència expressa l'article 10.2.a) LAIA quan diu que:

“a) Quan una sol·licitud d'informació ambiental estigui formulada de manera imprecisa, l'autoritat pública ha de demanar al sol·licitant que la concreti i l'ha d'assistir per concretar la seva petició d'informació com més aviat millor i, com a molt tard, abans que expiri el termini establert a l'apartat 2.c.1r”

En la mateixa línia de raonament, les actuacions per a la concreció de les sol·licituds d'informació pública previstes per l'article 28 LTAIPBG són veritables deures, tant per a l'Administració sol·licitada (a qui l'apartat primer d'aquest article obliga a demanar la concreció i l'apartat segon l'obliga a prestar assessorament i assistència a la persona sol·licitant per dur-la a terme), com per a la persona sol·licitant, a qui es pot considerar desistida del procediment si no participa en aquesta tasca de concreció de la sol·licitud.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a qualsevol informació en matèria ambiental en relació amb l'objecte de la Reclamació present, adoptades tant en l'àmbit municipal com en l'àmbit de l'administració de la Generalitat i que estiguin en poder de l'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni.

Com ha manifestat aquesta Comissió en innombrables ocasions, la informació que s'ha de lliurar és la que tenia el caràcter de preexistent, en la mesura que es trobés a disposició de l'Ajuntament en la data de la SAIP, d'acord amb l'article 53 DTAIP. En cas que l'Ajuntament no disposi de la informació reclamada, aquesta és la resposta que ha de facilitar a la persona reclamant, la qual constituiria per ella mateixa una informació pública rellevant.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluador, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur

confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar d'un expedient administratiu que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Plans parcials urbanístics* (codi 0108) i la sèrie *Plans d'usos de domini marítimo-terrestre* (2276).

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 513/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 4.
2. Requerir a l'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 513/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.